

Iran Data Portal

Speaker or Agency: Ayatollah Sanei

Title: Grand Authority Ayatollah Sanei's statement pursuant to holding court after 10th presidential election

Language: English, Persian

Western Date: 5 August 2009

Persian Date: 14 Mordad 1388

Source: http://www.facebook.com/note.php?note_id=117574652605&ref=mf;
<http://saanei.org/page.php?pg=showpayam&id=81> (=fa

Grand Authority Ayatollah Sanei's statement pursuant to holding court after 10th presidential election

In a strong statement, Grand Ayatollah Sanei emphasized that obtained "confessions" have no credit and restated that those who were involved in airing these "confessions" are as guilty as those who forcefully obtained them and they all will suffer for humiliating people, a subject that in Islam is even more important than people's lives, and eventually sometime soon, before the judgment day, they will be punished!

In the name of God

After the constitution plebiscite, the history of the Islamic Republic does not retain an event more splendid, more massive than the election on 22 Khordad. We recall days and nights, when boys and girls, mothers and fathers and even those who could not attend in election made such verve, and recaptured the late

architect and founder of the Islamic Republic Imam Khomeini's ideals in a way that the man was elated by that greatness, unity and solidarity. Yes, all came in the name of religion and freedom, rose from the Shiites' principles, and to guard the ideals and values of the martyrs, rest in blood, showed the world again, after 30 years, that the freedom is a God-given gift and nobody can block or deprived people from it. But what has happened? Suddenly, revolution's children were imprisoned. The dear young experienced batons and the bitter taste of tear gas, and suddenly casualties and martyrs were left. All of these happened because the election's legitimacy was questioned. And was it deserved that the peoples' protest was answered in this way and that crisis was unintentionally made and all protests were accused of being of foreign governments and regardless of inevitable destiny of all tyrants and oppressive, they were accused to western world? There has been such oppression that we witnessed courts of persons who themselves had an active, prominent attendance along with all responsible in all post-revolution events. A court which identity and status has already been definite. As far as we witnessed, they show no pity not only for people, but also for their elite and those who dedicated their lives and youth to Islam, Revolution and the Islamic Republic, and with various physical and psychic stresses, long holdings in single wards and cutting any communication with outside single ward and keeping them completely ignorant of all problems and most important of all, keeping their innocent families uninformed about them.

Concerning the Koran's noble verse, it clearly and plainly knows any consideration to tyrants and cruel and trust in them as risky sin because of courage growth in tyrants and who repress god-given freedom, and concerning the Koran, tradition, and reason I regard it as necessary to warn about a canonical duty and holy mandate in the current situation and especially regarding the court session of about 100 suspects. The court, if it is not considered rare in world's judiciary system, is unheard-of and heretical at least in Islamic judiciary and definitely entails sins.

But the point that should be considered is not the confessions' accuracy, a subject the invalidity of which is clear for all people, just for the reason that they have been taken inside prison and according to Amir Al Momenin confession in prison and detention has not been and is not valid. Not only most of taken confessions are professions of other people's rights, which is unworthy, but also scandalous, deadly sin and against all rules, human rights and benevolence. And all persons who have somehow been involved in issuing these confessions are sharing the same sin. And all of them are cursed with the torment of scandal and damaging people's reputation, the question which is more important that lives and obligatorily, not so far from now, before afterlife punishment, they will receive the retribution of their perfidious acts in this world and in a fair, righteous court. But the important point that should be taken into consideration is disregarding this confession taking and knowing it as ineffective; any notice given to this confession taking is considered trust in tyrants to nation's rights and benevolence of people and is a plain objection toward Koran, revelation and holy mandate.

At the end, all should ask the Almighty to contribute endurance with peace to us in order to retrieve the right and sovereignty over our destiny and beg him to grant us patience and victory and good reward in these blessed days of Shabaniyeh and the birth of world savior.

Yussef Saneii

13 Shaban 1430

بیانیه مرجع عالیقدر حضرت آیت الله العظمی صانعی در پی برگزاری دادگاه های پس از انتخابات دهمین دوره ریاست جمهوری

باسمه تعالی

«وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَمْسِكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ» (هود/113)

تاریخ انقلاب اسلامی پس از فرمانم قانون اساسی، حضوری باشکوهتر و با عظمت تر از انتخابات 22 خرداد را به یاد ندارد. روزها و شبهایی را به یاد داریم که پسران و دختران، مادران و پدران و حتی آنهایی که نمی توانستند در انتخابات مشارکت کنند، چنان شور و شعفی را به پا ساخته بودند و چنان از آرمانهای بزرگ معمار و بنیانگذار فقید جمهوری اسلامی حضرت امام خمینی (سلام الله علیه) به بزرگی و خوبی یاد می کردند که انسان از آن همه عظمت، وحدت و یکپارچگی به وجد می آمد.

آری، همه به نام دین و به نام آزادی برخاسته از اصول تشیع و برای پاسداری از آرمانها و ارزشهای شهیدان بخون خفته آمده بودند تا بار دیگر آن هم پس از سی سال به دنیا نشان دهند که آزادی موهبتی است خدادادی و هیچ کس نمی تواند مانع و سلب کننده آن از دریای انسانها باشد. اما چه شد؟ به ناگهان فرزندان انقلاب به گوشه های زندان افتادند. جوانان عزیز طعم تلخ باتوم و گاز اشک آور را تجربه کردند و به ناگاه مجروحان و شهدایی بر جای ماند. این همه تنها به خاطر این بود که مشروعیت انتخابات مورد پرسش واقع شده بود. و آیا سزاوار بود که پاسخ انتقاد و اعتراض آنها را چنین بدهیم و ناخواسته ایجاد بحران نماییم و تمام آن اعتراضها را به دول خارجی نسبت داده و بی محابا از سرنوشت محتوم تمام مستبدان و ظالمان، آنها را وابسته به دنیای غرب ببنداریم؟ ظلم و تعدی تا آنجا پیش رفت که شاهد دادگاه کسانی شدیم که خود در تمام حوادث پس از انقلاب و دوشادوش تمام مسوولان حضوری فعال و چشمگیر داشتند. دادگاهی که هویت و چگونگی آن از پیش مشخص بود، تا جایی که شاهدیم نه تنها به مردم، بلکه به نخبگان آنان و کسانی که عمر و جوانی خویش را وقف خدمت به اسلام، انقلاب و جمهوری اسلامی نموده اند، نیز رحم نکردند و آنها را با انواع فشارهای روحی و روانی و ننگ داشتن طولانی مدت در سلول های انفرادی و قطع ارتباط با خارج از سلول و بی خبر نگه داشتن از همه مسائل روبرو ساختند و مهمتر از همه، خانواده های بی گناه آنها را از سرنوشت عزیزانشان بی خبر گذاشتند. با توجه به آیه شریفه قرآن که به طور صریح و روشن هرگونه اعتنا به ستمکاران و ظالمان و اعتماد بر آنان را به خاطر جهاتی از جمله افزایش جرأت ظالمان و سرکوبگران آزادی های خدادادی، گناهی خطرناک دانسته و با عنایت به کتاب و سنت و عقل، بر خود لازم می دانم که یک وظیفه شرعی و حکم الهی را در شرائط امروز و مخصوصاً در رابطه با جلسه دادگاه حدود یک صد نفر از متهمان تذکر دهم. دادگاهی که اگر نگوئیم در نظام قضایی جهان کم سابقه است، حد اقل در قضای اسلامی بی سابقه و بدعتی نو به شمار می آید و قطعاً با گناهی همراه می باشد.

اما آن نکته ای که باید به آن توجه کرد، صحت این اعترافات نیست، مسئله ای که بی ارزش بودن آن بر همگان روشن است، آن هم تنها به این دلیل که در زندان گرفته شده و حسب فرموده امیر المؤمنین (علیه السلام) اقرار در زندان و حبس اعتبار نداشته و ندارد، و نه از آن جهت که عمده اعترافات گرفته شده، اقرار در حق دیگران است، که نه تنها بی ارزش، بلکه افترا و تهمت، معصیت کبیره و بر خلاف همه قوانین، حقوق و کرامت انسان هاست و همه کسانی که به نحوی در نشر این گونه اعتراف ها دخیل بوده اند، در گناه آن ها شریک و سهیم می

باشند و همه آن‌ها مستوجب عذاب افترا و تضييع آبروي مردم هستند، موضوعي که در اسلام از جان انسانها بالاتر است و خواه ناخواه در زماني نه چندان دور، قبل از جزاي آخرت، کيفر و جزاي عمل خائنانه خود را در اين دنيا و در محکمه اي صالح و عادلانه خواهند ديد. لکن نکته مهمي که بايد مورد توجه قرار گيرد، عبارت از بي اعتنايي به اين اعتراف گيري ها و عدم ترتيب اثر به آن هاست که ترتيب اثر دادن به آن ها هر چند بسيار ناچيز باشد، اعتماد و اعتنا به ظالمين به حقوق ملت و کرامت انسان ها بوده و مخالفتي روشن و آشکار با قرآن و وحی و حکم الهي مي باشد.

درخاتمه همگان بايد از خداوند توانا بخواهند تا استقامت همراه با مسالمت در راه احقاق حق و حاکميت بر سرنوشت خویش را به ما ارزاني دارد و از او متضرعانه بخواهيم که به برکت ايام با برکت شعبانیه و مولود منجي عالم بشريت، به ملت ما صبر و نصر و جزاي خير عنايت فرمايد.

يوسف صانعي

13 شعبان المعظم 1430